

(s.a.s.), insanlar cahiliye dediğimiz karanlık bir devrede, dalâlet içerisinde ve aynı zamanda ehl-i kitabın da, kendi kitaplarında ihtilafa düşmüş; kleri bir dönemde gönderilmiştir. Böylece Allah onu, gerçeği aramaya ve kurtuluş ile mücadeleye kazanmaya hidayet eden bir yolun bulunmadığı bir zamanda göndermiş, onunla insanlara, hidayete giden yolları göstermiştir. Dine, bakımdan rahmet olması: İnsanlık onun sayesinde pek çok zilletten, harpten, kargaşadan kurtulmuş, gerçek sulha ve huzura kavuşmuştur. Resûlullah'ın rahmeti, Müslümanları, gayr-ı Müslimleri, dostları, düşmanları, hakimleri, balyükleri, kâfirleri, hatta insanların yanında hayvanları da içine alacak kadar geniş bir rahmettir. Onun rahmeti, mine hidayet, nafiğın hayatı için bir emir, kâfirde ilâhî azabın tehiri şeklinde tecelli etmiş, nâfıklar, bu rahmet sayesinde dînyada azap görmemişler, Müslümanlarla içli dışlı yaşamışlar, onların istifade ettikleri haklardan istifade etmişler ve onların bu durumları yüzlerine vurulmamıştır. [8] Daha önceki milletler, Allah'a karşı yaptıkları isyanlardan toptan helak edildikleri halde, Resûlullah geldikten sonra böyle bir durum söz konusu olmamıştır. Böylelikle kâfirler de bu rahmetten istifade etmişlerdir. Yani onun varlığı, azabın gelmesini önleyen bir zelliğe sahiptir. Nitekim Yâce Allah;

 َمَا كَانَاللهُلِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَفِيهِمْوَماَ كَانَاللهُمُعَذِّبَهُمْوَهُمْيَسْتَغْفِرُونَ “Hâlbuki sen onların aralarında bulunduğun müddetinde Allah onları azaba uğratmaz; eğer onlar istiğfar ederlerse Allah bu takdirde de onlara azap etmez.”[9] Buyurmaktadır. Allah Resûli; (s.a.s.) de bununla ilgili şöyle buyurmuştur: إنِّيإنَّمَابُعِثْتُرَحْمَةًوََلَمْاُبْعَثَلَعّاناً “Ben rahmet olarak gönderildim, lanetli olarak değil[10].” Şimdi Onun engin şefkatini, sınırsız merhametini gösteren bir kaçerle olaya bakalım. Mesela: - "Tufeyl İbnu Amr ed-Devsî; Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a gelerek: "Devs kabilesi helak oldu. (Allah'a) asi oldu (ve İslam'a girmekten) imtina etti. Onlara bir beddua bulunun!" dedi. Orada bulunanlar, Aleyhissalâtu vesselâm'ın beddua yapacağını zannetti. Ama O: اللّهُمَّاهْدِدَوْساًوَأْتِبِهِمْ" Allah'ım, Devs'e hidayet ver, onları imana

getir." [11] - Benzeri bir durum Sakif kabilesi için söz konusu olur. Yapılan savaşta Sakif okçuları Müslümanlara hayli zarar vermiştir. Sahabeler (radiyallahu anhüm), Aleyhissalâtu vesselâa müracaat ederek: "Ey Allah'ın Resulü! Taifililerin okları bizleri yaralayıp parçaladı. Aleyhlerine Allah'a bir beddua bulunurseniz! " dediler. Aleyhissalâtu vesselâm:

اللّهُمَّ

اهْدِ

ثَقِيفاً

‘’Allah’ım, Sakife hidayet ver!’’[12] - Himar isimli birisi müzmin sarhoştur. Kendisi bu yüzden bir kaç defa cezalandırılmıştır. Yine bir ceza uygulanacağı sırada, oradakilerden birisi ona lanet okur. Hz. Peygamber (sav) hemen müdahale eder ve şöyle der:

تَلْعَنُوهُ

48; فَوَاللّهِ

مَا عَلِمْتُ

إَّ أنَّهُ

يُحِبُّ

اللّهَ

وَرَسُولَهُ

 " Ona lânet etmeyin. Allah'a yeminle söylüyorum, bu adam hakkında bildiğim bir şey varsa o da Allah ve Resûlü'nü (samimiyetle) sevmiş olmasıdır" buyurdu.’’

تَقُولُوا

هذَا، ولكِنْ

قُولُوا:

اللَّهُمَّ

ارْحَمْهُ،

اللَّهُمَّ

تُبْ

عَلَيْهِ Ebû Dâvud'da,

Ebû Hüreyre (radiyallâhu anh)'den kaydedilen bir rivâyette: "Böyle söylemeyin, fakat şöyle deyin: "Ey Allahım, ona rahmet et, onun taksiratını affet!"[13]

Buyurmuştur. Onu öldürmek isteyenler bile onun engin merhametinden

nasiplerini almışlar, onunla hayat bulmuşlardır. Mesela: Hz. Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) ile birlikte Necid istikametine gazveye

çıktık. Resulullah'a ögle vakti, sık ağaçlı bir vadide yetiştik. Derken

Aleyhissalâtu vesselâm bir ağacın altına indi. Kılıcını da dallardan birine astı. Askerler

vadi içerisinde dağılıp ağaçların gölgelerine sığındılar. Resulullah

(aleyhissalâtu vesselâm) (bizi çağırdı. Yanına gelince, anlattı):

إنَّ رَجًُ

أتَانِى

وَأنَا

نَائِمٌ،

فأخَذَ

السَّيْفَ

فَاسْتَيْقَ

92;ْتُ وَهُوَ

قَائِمٌ عَلى

رَأسِي،
والسَّيْفُ
فييَدِهِ
صَلْتاً، "Ben uyurken yanıma bir adam geldi, kılıcımı aldı. Derken derhal uyandım. Herif tepemde dikilmişti, elinde de kınından sıyrılmış kılıç vardı. مَنْ
يَمْنَعُكَ
مِنِّى؟ "Seni benden kim kurtarabilir?" dedi.
اللّهُ Allah!" cevabını verdim. .
Müşrik o sırada gayptan bir darbe yemiş gibi sendeler ve kılıç elinden düşer.
Peygamber (asv) kılıcı eline alır "Şimdi seni kim kurtaracak?" diye sorar. Müşrik, "Hiç kimse." der. Peygamber, "Haydi, gidebilirsin, seni affettim!.." [\[14\]](#)Deyince bu zat
Müslüman olur. Savaş meydanında bile düşmanına karşı merhamet
gösteriyor. Bedir savaşında. Bedir kuyuları Müslümanların kontrolünde.
Müşriklerin elindeki su stoku biter. Müşrik saflarında müthiş bir susuzluk hali
mevcut. Müşrikler su içebilmek için Müslümanların
kontrolündeki kuyulara yanaşmaya çabalarlar. Müslümanların ok
mevziindeler. Bir anda imha edilebilirlerdi. Nitekim savaş hali başlamıştır ve savaşta böyle
bir hamle kimse tarafından yadırganamaz. Sahabe, Hz. Peygamber’e sorarlar: “Ne
yapalım Ey Allah’ın Resulü?” Hz. Peygamber (sav) çok net cevap verir:
“Onlara müdahale etmeyiniz. Bırakınız su içsinler. Ve sonra geri
gitsinler”. Hakikaten de aynen böyle olur. Mekke müşrikleri
Müslümanların kontrolündeki kuyulardan su içerler ve sonra
rahatça geri dönerler.[\[15\]](#)Hz. Peygamber (sav) emir verirse bu insanlar su
içerken birer birer avlanabilirler. Bir anda yüzlerce insan avlanabilir. Ama Hz.
Peygamber (sav) bunların hiçbirine müsaade etmez. O (sav) kendisine yakışanı
yapar. Bırakınız suyu içsinler ve geri dönsünler. Sonra kılıçlarını
çekip bize saldıracaklar belki ama bu bile bize onların su içerken
öldürüme hakkını vermez. İşte rahmet Peygamberinden (sav) başka bir
merhamet manzarası. Savaş sonrasıdır. Esirler iple bağlanmışlardır. Hz. Peygamber (sav) bazı
sahabenin ısrarına rağmen esirlerin öldürümlerini yasaklar. Gece geç
saatlerde Hz. Peygamber (sav) çadırına çekilir. Ama gözüne uyku
girmez. Hz. Ebu Bekir (ra) sorar: “Ey Allah’ın Resulü! Neden
uyuyamıyorsunuz? Sıkıntınızın sebebi nedir?” Hz. Peygamber (sav) cevap verir:
“Esirler arasında bulunan Hz. Abbas -ki amcası o gün için henüz
müşrikler safında bulunuyordu- amcamın iniltisi beni uyutmuyor.” Hz. Ebu Bekir (ra)
hemen fırlar ve Hz. Abbas’ın (ra) bağlarını çözer. Hz. Peygamber (sav)
Abbas’ın (ra) iniltisinin kesildiğini görünce sorar: “Abbas’ın (ra)
iniltisi neden kesildi?” Hz. Ebu Bekir (ra) “Onun iplerini
çözük” der. Hz. Peygamber (sav) bu sefer şöyle buyurur:
“Ya diğer esirler? Onlar ne olacak? Onların da bağlarını çözün. Yoksa
ben uyuyamam.” Diğer esirlerin de bağları çözülür. Bunun
üzerine Peygamberimiz (sav) uyku için uzanır. Gönüllerimiz yağmura
muhtaç toprak gibi semaya bakıyor. Toprak nasıl ki inecek tek damlaya hasretse bizim
gönüllerimiz de sevgi sözüklerini mırıldanacak asil dudaklara
muhtaç. Hz. Muhammed (sav) şefkatiyle düşmanına ve hem de en muhtaç
olduğu dönemde el uzatacak bir zarafet bekliyoruz. İnsanlık bilimde, teknikte ilerilere doğru
muhteşem hamleler yapsa da ahlakta, zarafette, acıma hissinde, affedicilikte, diyalogda, sevgide

sınıfta kalmaktadır. Bazen ilk ¸ ağırlardaki ikellikten daha ilkel tavırlara muhatap oluyoruz. Etrafınıza bakınız lütfen. Zarif, güzel ve gösterişli kıyafetler içinde yoksul, reksiz-suratsız insanlar görüyor musunuz? [16] Onun "Rahmet peygamberi" oluşundan hayvanlar bile pay almışlardır. #1579;#1615;#1605;#1617;#1614; #1605;#1614;#1590;#1614;#1609; #1581;#1614;#1578;#1617;#1614;#1609; #1573;#1584;#1614;#1575; #1603;#1575;#1606;#1614; #1576;#1616;#1575;#1579;#1614;#1575;#1610;#1614;#1577;#1616; #1576;#1614;#1610;#1618;#1606;#1614; #1575;#1604;#1585;#1617;#1615;#1608;#1614;#1610;#1579;#1614;#1577;#1616; #1608;#1614;#1575;#1604;#1618;#1593;#1614;#1585;#1618;#1580;#1616; #1573;#1584;#1614;#1575; #1592;#1614;#1576;#1609;#1612; #1581;#1614;#1575;#1602;#1616;#1601;#1612; #1601;#1610; #1592;#1616;#1604;#1617;#1613; #1608;#1614;#1601;#1616;#1610;#1607;#1616; #1587;#1614;#1607;#1618;#1605;#1612; #1601;#1614;#1586;#1614;#1593;#1614;#1605;#1614; #1571;#1606;#1617;#1614; #1575;#1604;#1606;#1617;#1614;#1576;#1609;#1617;#1614; #1571;#1605;#1614;#1585;#1614; #1585;#1614;#1580;#1615;#1611; #1571;#1606;#1618; #1610;#1614;#1602;#1601;#1614; #1593;#1616;#1606;#1618;#1583;#1614;#1607;#1615; #1614; #1610;#1615;#1585;#1616;#1610;#1576;#1615;#1607;#1615; #1571;#1581;#1614;#1583;#1612; #1605;#1616;#1606;#1614; #1575;#1604;#1606;#1617;#1614;#1575;#1587;#1616; #1581;#1614;#1578;#1617;#1614;#1609; #1610;#1615;#1580;#1614;#1575;#1608;#1616;#1586;#1614;#1607;#1615; - Hz. Muhammed (asv) ve bazı arkadaşları bir sefer esnasında İsrail'e gitti. Burası Ruveyse ile Arc arasında bir yer idi. Sıcak bir gergedan kıvrılıp uyumakta olan bir ceylan vardı. -Rahmeti der ki- "Resulallah (aleyhissalatu vesselam) bir şahsa, herkes ge¸inceye kadar orada bekleyip kimseye hayvanı rahatsız ettirmemesini emretti. [17] Evet, Muhterem Müminler Onun bize öğrettiği merhamet içinde bir yerlerde sınımsız tutmuş insanlık kandelini yeniden tutuşturarak ve bizi en temel halinde insanlığımıza geri ¸ ağıran bir duygu, düşünce, tutum ve davranışlar manzumesidir. İnsanın içindeki güzelliğini yansıtan ve merhamet duygusunun en somut tezahürlerinden olan hasbîlik, isar ve diğer karamlık gibi toplum dayanışmasının temel dinamiklerinin adlarının bile unutulduğu, bunların yerini, daha ¸ok kazanmanın, daha ¸ok tutkunun, bencilliğin ve öğretilmiş bir şiddetin aldığı sosyal yapılar, insanları mutsuzluğa mahkum etmektedir. Herhangi bir toplumsal yapı, ilke ve normların ruh ve maneviyattan uzak şekilde alelusul uygulandığı ve ahlaki değerlerin ancak müeyyidelerle bağlı olarak sergilendiği bir vitrin değildir. Aksine, sevgi ve muhabbet hislerinin, merhamet ve rahmet tezahürleriyle insani ilişkilere yansıdığı bir yerdir. O bize öğretilmiştir ki, hiç ¸ bir insan yaşadığı topluma kayıtsız kalmaz, inanan insan ¸ in ise yanı başında acı ¸ eken bir insana, güzel zayıf ve dengesiz bir ihtiyaç sahibine, geleceğe düşünce ve eylemlerini daha hayatının baharında kaybetmek üzere olan bir yetime sırt dönmek, Allah'ın rızasına, Rabbin vaat ettiği sonsuz güzelliğindeki cennet nimetlerine ve insanın yeryüzünde görevi olan misyonuna ¸ evirmektir. Kur'an kendine has slubu ile #1603;#1614;#1578;#1614;#1576;#1614;

